

eigenlijke taal, al valt de grenslijn nog niet zoo gemakkelijk te trekken, voor wie de taal in nationalen en historischen samenhang en in grammatische onderscheidenheid beschouwen wil. Stellig kan de sch-kwestie gedeeltelijk onder taal vallen (bijwoord tegenover bijvoeglijk naamwoord), en moet daartoe heel het samenhangende vraagstuk van geslacht, voornaamwoordelijke aanduiding en verbuiging gerekend worden.

De spelling van een taal is zuiver een practische kwestie, zegt men veelal. Het is maar de vraag, wat men daaronder verstaat. Wanneer men een spelling ontwerpen moest voor een volk, dat tot nog toe geen schrift kende, zou dat heel andere eischen stellen van practisch beleid dan waar het wijziging betreft van het systeem, dat een oud cultuurvolk, dat in zijn geheel dagelijks schrijft en leest, tot tweede natuur geworden is. Trekt men aan één punt, dan zal het allicht op vele andere punten ook gaan trekken en schuiven; en al verbeterend kan men gevaar loopen, het geheel te verbroddelen: het oude systeem blijkt dan beter in elkaar te zitten dan men dacht. De reeks e (è, é, ee) in haar bij ons ingeworteld parallelisme met de reeks o (ò, ó, oo)¹⁵ en de lastige stomme e, die toch nog vele malen afwisselt met è (den, der, dengene, hem, ten, ter, ver-, enz., die nu eens met den klank u, dan met è worden gezegd) over de hand, die echter zelf weer gekoppeld zit, in andersoortig verband, aan de soms stomme of bijna-stomme i, ij, o, terwijl bij deze reeks weer met de korte u rekening moet worden gehouden, levert een enkel voorbeeld. Dat er toch ook wel wetenschap aan deze „practische” vraagstukken te pas komen kan, heeft Van Ginneken genoegzaam bewezen met zijn phonologische uiteenzettingen¹⁶. Ook De Vries en Te Winkel hebben niet weinig wetenschappelijk nadenken moeten ten koste leggen aan hun *Grondbeginselen*; en het valt gemakkelijker, een pijler weg te breken (b.v. de etymologie) of hem half uit te hakken (de gelijkvormigheid)¹⁷ dan er even sterke steun en vastigheid voor in de plaats te stellen. Er kan bij de groote meerderheid van het volk een buitengewone gehechtheid sluimeren, al of